

ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวัยคติต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*,**

The Demand of Information Exposure to Adjust the Ageism towards Elderly Person among People living in Bangkok Metropolitan

ดลฤดี ศรีมันตะ*** Dollruedee Srimanta***

กำพล ดวงพรประเสริฐ**** Kampol Duangpomprasert****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาวัยคติต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร 2. ศึกษาความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวัยคติต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร 3. ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของ

295

*วันที่รับบทความ 6 ตุลาคม 2561; วันที่แก้ไขบทความ 22 เมษายน 2562; วันที่ตอบรับบทความ 10 พฤษภาคม 2562

**บทความนี้เขียนขึ้นจากงานวิจัยเรื่อง "ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวัยคติต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

***อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก 122/41 ถ.วิภาวดีรังสิต เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400 ช่องทางการติดต่อ: 092 253 9266 หรือ Tangmo1121@gmail.com

****Lecturer in Advertising and Public Relations Technology Department, Faculty of Business Administration and Information Technology, Rajamangala University of Technology Tawan-ok, Bangkok, Thailand Telephone: 092-253-9266 E-mail: Tangmo1121@gmail.com

*****อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก 122/41 ถ.วิภาวดีรังสิต เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400 ช่องทางการติดต่อ: 099 162 9159 หรือ kampil@cpc.ac.th, jr41_bankluai@hotmail.com

*****Lecturer in Advertising and Public Relations Technology Department, Faculty of Business Administration and Information Technology, Rajamangala University of Technology Tawan-ok, Bangkok, Thailand Telephone: 099 162 9159 E-mail: kampil@cpc.ac.th, jr41_bankluai@hotmail.com

ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครกับความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับความคิดต่อผู้สูงอายุ 4. ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครกับความคิดต่อผู้สูงอายุ และ 5. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับความคิดต่อผู้สูงอายุกับความคิดต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ มีรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างประชาชนทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน แล้วใช้สถิติในการวิเคราะห์คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independence Sample t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One - way ANOVA) สำหรับการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีผลต่างน้อยสำคัญ LSD (Least Square Method) และการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีวัยคิดต่อผู้สูงอายุโดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย และมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับความคิดต่อผู้สูงอายุโดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก

2. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับความคิดต่อผู้สูงอายุจากสื่อออนไลน์แตกต่างกัน นอกจากนี้ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพ และการมีผู้สูงอายุที่ต้องดูแลอยู่ในครอบครัวแตกต่างกัน มีความคิดต่อผู้สูงอายุแตกต่างกัน และความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับความคิดต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

คำสำคัญ: ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร / ความคิด / ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

Abstract

The objectives of this research are: (1) to study the ageism towards elderly person among people living in Bangkok metropolitan (2) to study the demand of information exposure to adjust the ageism towards elderly person among people living in Bangkok metropolitan (3) To compare the correlation between different demographic characteristics of people living in Bangkok metropolitan and the demand of information exposure to adjust the ageism towards elderly person (4) To compare the correlation between different demographic characteristics of people living in Bangkok metropolitan and the ageism towards elderly person (5) to study the correlation between the demand of information exposure to adjust the ageism towards elderly person and the ageism towards elderly person among people living in Bangkok metropolitan.

This research conducted quantitative research, using survey research format, and questionnaire. The data was collected from 400 male and female living in Bangkok metropolitan. The statistics used in this research are Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation (S.D.), Independent Sample t-test, One-way ANOVA to test the difference between group means - when the difference was founded by Least Square Method (LSD.) and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient in order to analyze at significance level of .05

The results revealed as follows:

1. Most of the sample group reported some disagree levels of overall the ageism towards elderly person. In addition, most of the sample group had a high level of overall about the demand of information exposure to adjust the ageism towards elderly person.

2. According to hypothesis testing resulted, people living in Bangkok Metropolitan, who were different in marital status, had different the demand of information exposure to adjust the ageism towards elderly person. Moreover, people living in Bangkok Metropolitan, who were different in occupation and having elderly person to take care of in their families, had different the ageism towards elderly person. And, the demand of information exposure about elderly person from mass media has reported at a negative correlation with the ageism towards elderly person of people living in Bangkok Metropolitan.

Keywords: The demand of information exposure / Ageism / People living in Bangkok Metropolitan

บทนำ

ในปัจจุบันสังคมไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้ประเด็นเรื่องผู้สูงวัยเป็นประเด็นสำคัญที่ได้รับความสนใจจากสังคมปัจจุบันเป็นอย่างมาก จึงทำให้ภาครัฐได้กำหนดยุทธศาสตร์แห่งชาติรายประเด็นด้านผู้สูงอายุและสังคมผู้สูงอายุ (พ.ศ. 2556 - 2559) ได้กำหนดเกี่ยวกับการศึกษาคนในวัยอื่นๆ เพื่อส่งเสริมคุณค่าให้ผู้สูงอายุยังคงมีพลังทางเศรษฐกิจและสังคม และขจัด “วัยาคติ” เพื่อให้สังคมไทยในอนาคตอยู่ร่วมกันอย่างผสมกลมกลืน จึงได้กำหนดเป็นยุทธศาสตร์การวิจัยผู้สูงอายุด้านการศึกษากำหนดเป็นประเด็นวิจัยหลัก ได้แก่ การให้ข้อมูล ความรู้ และสื่อสารเพื่อ “วัยาคติ” (วัยาคติต่อผู้สูงอายุ) ในสังคม (ยุทธศาสตร์แห่งชาติรายประเด็นด้านผู้สูงอายุและสังคมผู้สูงอายุ, 2558) โดยกมลชนก ขำสุวรรณ (2558) ได้ให้ความหมายของคำว่า “วัยาคติ” (Ageism) ซึ่งหมายถึง วัยาคติที่มีต่อคนวัยใดวัยหนึ่ง โดยทั่วไปวัยาคติจะใช้กับผู้สูงวัย เนื่องจากสภาพร่างกายที่เสื่อมถอยตามวัย มีสุขภาพที่ไม่เอื้อต่อการทำงาน ทำให้ไม่ได้ทำงานเชิงเศรษฐกิจหรือถ้าทำงานก็ให้ผลผลิตต่ำ ยิ่งมีอายุสูงขึ้นก็ยิ่งมีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคต่างๆ มากขึ้น จึงถูกมองว่าเป็นผู้ที่ต้องการช่วยเหลือจากสังคมและภาครัฐ ซึ่งแนวคิดอคติต่อผู้สูงวัยนี้เป็นมุมมองแบบเหมารวม นำไปสู่การเลือกปฏิบัติด้านอายุ ซึ่งสอดคล้องกับปราโมทย์ ประสาทกุล ศุภธิดา ชนวนวัน และกาญจนา เทียนฉาย (2555) ที่ระบุว่า วัยาคติ (Ageism) หมายถึง อคติ หรือทัศนคติเชิงลบต่อคนในบางกลุ่มอายุ โดยเฉพาะต่อกลุ่มผู้สูงอายุที่คนในสังคมไทยยังมีทัศนคติและการปฏิบัติต่อผู้สูงอายุในเชิงลบอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับที่ พวงชมพู ประเสริฐ (2558) ได้นำเสนอผลการศึกษาวัยาคติที่นำเสนอให้เห็นว่าคนในสังคมยังมีวัยาคติต่อผู้สูงอายุ ได้แก่ เรื่อง “ตระหนักถึง

คุณค่าและศักดิ์ศรีของผู้สูงอายุ” ของสถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี 2556 พบว่า คนไทยอายุ 18-59 ปี ราว 1 ใน 3 มีวาทคติต่อผู้สูงอายุ เห็นว่า ผู้สูงอายุตามโลกไม่ทัน เป็นภาระบุตรหลาน น่าเบื่อ ขี้บ่นและมีประโยชน์น้อย

จากผลการศึกษาวิจัยข้างต้นทำให้เห็นว่า คนในสังคมไทยยังมีอคติต่อผู้สูงอายุจึงเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะทำให้หน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องต้องเร่งหาวิธีการต่างๆ ที่จะกำหนดเป็นนโยบายทำนุบำรุงวัฒนธรรมประเพณีและรักษาค่านิยมทางบวกที่สังคมมีต่อผู้สูงอายุให้แก่คนในสังคม โดยปราโมทย์ ประสาทกุล ศุภธิดา ชนวนัน และกาญจนา เทียนลาย (2555) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการรักษาค่านิยมทางบวกที่มีต่อผู้สูงอายุไว้ว่า “รัฐจะต้องหามาตรการและวิธีต่างๆ โดยเฉพาะการสื่อสารประชาสัมพันธ์ที่จะขจัด “วาทคติ” หรืออคติต่อผู้สูงอายุในสังคมไทย หรืออย่างน้อยต้องลดระดับอคติเช่นนี้ในหมู่คนรุ่นใหม่ที่มอง ขณะเดียวกันต้องพยายามรักษาค่านิยมของสังคมที่มีต่อผู้สูงอายุในทางบวกเอาไว้ให้ได้ รวมทั้งต้องมีมาตรการเข้มข้นในการทำนุบำรุงวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามที่มีผู้สูงอายุเกี่ยวข้องด้วยให้เข้มแข็งยั่งยืนต่อไป”

แต่อย่างไรก็ตาม การสื่อสารประชาสัมพันธ์ที่จะขจัดหรือปรับ “วาทคติ” หรืออคติต่อผู้สูงอายุเพื่อก่อให้เกิดความการึกษาและส่งเสริมคุณค่าของผู้สูงอายุเพื่อให้สังคมไทยในอนาคตอยู่ร่วมกันอย่างผสมกลมกลืนนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการให้คนในสังคมได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ครบถ้วนสอดคล้องตามความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคติต่อผู้สูงอายุของแต่ละบุคคล อันจะก่อให้เกิดความรู้ที่ถูกต้อง นำไปสู่การปรับวาทคติ ซึ่งจะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ดีต่อผู้สูงอายุตามมา เนื่องจาก

วยาคติซึ่งเป็นทัศนคติไม่ได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เกิดแต่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล ดังนั้น ทัศนคติอาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ซึ่งเป็นไปตามที่ กิติมา สุรสนธิ (2557) กล่าวไว้ว่า ผลของสื่อสารที่มีต่อผู้รับสารก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ 3 ประการคือ การเปลี่ยนแปลงความรู้ (Knowledge Change) การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude Change) และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior Change)

ด้วยเหตุนี้ การศึกษาคั้งนี้จึงมุ่งศึกษาไปยังกลุ่มประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเนื่องจากเป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่ในสังคมที่มีความแตกต่างและหลากหลายทางด้านเพศ ฐานะ เศรษฐกิจ สังคม อาชีพ อายุ มีอิสระทางความคิดที่มีผู้คนอาศัยอยู่ร่วมกันทั้งวัยเด็ก วัยหนุ่มสาว วัยทำงาน วัยสูงอายุ บ้างอยู่กันเป็นครอบครัวเดียวกันบ้างอยู่กันเป็นครอบครัวขยาย จึงมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวยาคติต่อผู้สูงอายุที่แตกต่างกันไป ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนในการสื่อสารประชาสัมพันธ์ที่จะจัดหรือปรับ “วยาคติ” หรืออคติต่อผู้สูงอายุเพื่อก่อให้เกิดความการรักและส่งเสริมคุณค่าของผู้สูงอายุเพื่อให้สังคมไทยในอนาคตอยู่ร่วมกันอย่างผาสุกกลมกลืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวยาคติต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวยาคติต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครกับความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุ

4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครกับวาทคดีต่อผู้สูงอายุ

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุกับวาทคดีต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุแตกต่างกัน

2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีวาทคดีต่อผู้สูงอายุแตกต่างกัน

3. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์กับวาทคดีต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้ 1. แนวคิดเกี่ยวกับ “วาทคดี” (Ageism) นำมาใช้ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของ วาทคดี (Ageism) ซึ่งหมายถึง เป็น

อคติ หรือทัศนคติเชิงลบในลักษณะการเหมารวมต่อคนในบางกลุ่มอายุ โดยเฉพาะต่อกลุ่มผู้สูงอายุ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างคำถามในส่วนของวาทคดี ที่มีผู้สูงอายุ 2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ เป็นแนวคิดที่ชี้ให้เห็นว่าความแตกต่างในด้านลักษณะประชากรศาสตร์และสังคมเศรษฐกิจจะมีแบบแผนพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งในการวิจัยชิ้นนี้ได้ นำมาใช้ในการสร้างคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้ส่วนตัวต่อเดือนโดยเฉลี่ย สถานภาพสมรส ภูมิภาคกำเนิด และการมีผู้สูงอายุอยู่ในครอบครัว รวมถึงใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครกับความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุและมีวาทคดีต่อผู้สูงอายุว่า มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร 3. แนวคิดเรื่องการเปิดรับข่าวสาร (Media Exposure) เป็นแนวคิดที่อธิบายว่าผู้รับสารจะเป็นผู้เลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ ตามที่ตนเองต้องการ 4. ทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อ (Expectancy Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงการเลือกใช้สื่อที่นั้นเกิดมาจากการคาดการณ์เอาไว้ล่วงหน้าก่อนแล้วว่า สื่อแต่ละประเภทจะให้รางวัลหรือผลทางบวกแก่ผู้รับสารในลักษณะใดบ้าง 5. แนวคิดการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (The uses and the gratifications approach) เป็นแนวคิดที่อธิบายถึงความต้องการของผู้รับสารในการใช้สื่อ ซึ่งได้นำแนวคิดที่ 3-5 มาใช้ในการศึกษาถึงความ ต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุ โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ 1. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ 2. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ 6. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และ พฤติกรรม (KAP Theory) เป็น

แนวคิดที่อธิบายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของความรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติ อันจะนำไปสู่พฤติกรรมหรือการปฏิบัติในที่สุด ซึ่งนำมาใช้ในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทิตต่อผู้สูงอายุกับวาทิตต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร และ 7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิยามศัพท์

วาทิตต่อผู้สูงอายุ หมายถึง อคติหรือทัศนคติเชิงลบในลักษณะของการเหมารวมเกี่ยวกับผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปทั้งชายและหญิงของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ 1. ไม่มีความรู้ ความสามารถในด้านต่างๆ 2. ไม่สามารถสร้างผลงานที่มีชื่อเสียงให้แก่ตนเองและสังคม 3. ไม่ทำคุณประโยชน์ให้สังคม 4. ไม่มีศักยภาพและไม่สามารถนำภูมิปัญญาที่มีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ 5. ไม่ควรได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ 6. ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง 7. ไม่ควรมีสถานภาพเท่าเทียมกับประชากรอายุอื่นๆ ในสังคม 8. ไม่ควรเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องถูกกีดกันออกไปจากสังคม 9. ไม่ควรรักษาและส่งเสริมคุณค่าให้เป็นที่ประจักษ์ในสังคม 10. เป็นภาระแก่สังคมโดยรวม 11. มีร่างกายที่ทรุดโทรม ผิวหนังเหี่ยวแห้งเป็นเรื่องที่ผิดปกติ น่ารังเกียจ ไม่น่าเข้าใกล้ 12. ไม่ต้องให้ความเคารพนับถือ 13. ไม่เอื้อต่อการทำงาน เสี่ยงต่อการเป็นโรค 14. ต้องรอรับความช่วยเหลือจากภาครัฐและเอกชนแต่เพียงอย่างเดียว 15. มีอคติต่อตนเองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว 16. สร้างความน่าเบื่อ น่ารำคาญแก่บุคคลรอบข้าง 17. ก้าวไม่ทันโลก ล้าหลัง ไม่ทันสมัย ไม่สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ 18. ขาดความอดทน ชอบหงุดหงิด

หัวข้อ เอาแต่ใจ ขอบน้อยใจ 19. เป็นภาระสำหรับการเลี้ยงดูแก่ลูกหลาน
ในอนาคต 20. เป็นผู้ที่สามารถกล่าวเหมารวมได้ว่า ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน
ก็เป็นปัญหาเหมือนกันหมด โดยแบ่งระดับการวัดออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่
เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับยาคติต่อผู้สูง
อายุ หมายถึง ระดับความต้องการ/ความปรารถนาที่คาดว่าจะได้รับใน
การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับยาคติต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขต
กรุงเทพมหานครให้ลดน้อยลง โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ 1. ความ
ต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ 2. ความต้องการ
เปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

306

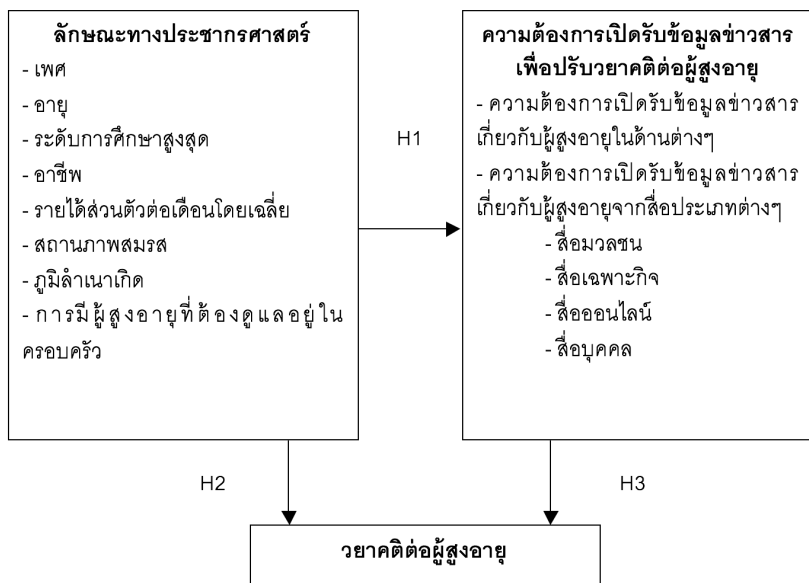
1. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้าน
ต่างๆ ได้แก่ 1.1 ความรู้ความสามารถ 1.2 การสร้างผลงาน ชื่อเสียงให้แก่
ตนเองและสังคม 1.3 การทำประโยชน์ให้แก่สังคม 1.4 การแสดงศักยภาพ
และความสามารถนำภูมิปัญญาที่มีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ 1.5 การได้รับการ
ยกย่องเชิดชูเกียรติและการยอมรับจากบุคคลอื่นๆ 1.6 การมองเห็น
คุณค่าของตนเอง 1.7 การมีสถานภาพเท่าเทียมกับประชากรอายุอื่นๆ ใน
สังคม 1.8 การเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องไม่ถูกกีดกันออกไปจากสังคม
1.9 การรักษาและส่งเสริมคุณค่าให้เป็นที่ประจักษ์ในสังคม 1.10 การไม่เป็น
ภาระแก่สังคมโดยรวม 1.11 ความทระนุกทระนงของร่างกายของผู้สูงอายุเป็นเรื่อง
ปกติไม่น่ารังเกียจสามารถเข้าใกล้ได้ 1.12 การให้ความเคารพนับถือ 1.13 การ
มีสุขภาพที่เอื้อต่อการทำงาน ไม่เสี่ยงต่อการเป็นโรค 1.14 การไม่ต้องรอรับ

ความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนแต่เพียงอย่างเดียว
1.15 การไม่มีอคติต่อตนเองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว 1.16 การไม่ได้สร้างความน่าเบื่อน่ารำคาญแก่บุคคลรอบข้าง 1.17 ความสามารถในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ก้าวทันโลก ไม่ล้าหลัง มีความทันสมัย 1.18 ความอดทน ไม่หงุดหงิด ไม่หวัหือไม่เอาแต่ใจ ไม่น้อยใจ 1.19 การไม่เป็นภาระการเลี้ยงดูสำหรับลูกหลานในอนาคต สามารถเลี้ยงดูตนเองได้ และ 1.20 การไม่สามารถกล่าวเหมารวมได้ว่า ผู้สูงอายุไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็เป็นปัญหาเหมือนกันหมด โดยแบ่งระดับการวัดออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 2.1 สื่อมวลชน 2.2 สื่อเฉพาะกิจ 2.3 สื่อออนไลน์ และ 2.4 สื่อบุคคล โดยแบ่งระดับการวัดออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนนำไปใช้วางแผนในการสื่อสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวข้องเพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับผู้สูงอายุที่ถูกต้องให้สอดคล้องกับความต้องการเปิดรับของประชาชนต่อไป

ลักษณะทางประชากร หมายถึง ความแตกต่างเกี่ยวกับองค์ประกอบของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษาสูงสุด 4. อาชีพ 5. รายได้ส่วนตัวต่อเดือนโดยเฉลี่ย 6. สถานภาพสมรส 7. ภูมิลำเนาเกิด และ 8. การมีผู้สูงอายุที่ต้องดูแลอยู่ในครอบครัว

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างประชาชนทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 50 สำนักงานเขต ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 5,692,284 คน อ้างอิงข้อมูลจากข้อมูลจากสถิติกรุงเทพมหานครปี 2557 สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร (2557) จากนั้นคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จากนั้นใช้การ

สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยแบ่งพื้นที่เขตกรุงเทพมหานครออกเป็น 6 กลุ่ม ซึ่งแบ่งโดยใช้เกณฑ์การบริหารงานและความคล้ายคลึงกันของลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในแต่ละกลุ่ม แล้วทำการเทียบสัดส่วน ดังนี้ 1. กลุ่มรัตนโกสินทร์ (วังหลวงเดิม) จำนวน 43 คน 2. กลุ่มบูรพา จำนวน 95 คน 3. กลุ่มศรีนครินทร์ จำนวน 79 คน 4. กลุ่มเจ้าพระยา จำนวน 59 คน 5. กลุ่มธนบุรีใต้ จำนวน 72 คน และ 6. กลุ่มธนบุรีเหนือ จำนวน 52 คน จากนั้นใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประชาชนในแต่ละกลุ่มสำนักงานเขตทั้ง 6 กลุ่ม โดยผู้วิจัยได้อธิบายความหมายของคำว่าภาคติให้แก่กลุ่มตัวอย่างเข้าใจก่อน จากนั้นจึงใช้การสอบถามเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในเบื้องต้นก่อนว่า ท่านมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับवादติต่อผู้สูงอายุ หรือไม่ หากพบว่ามีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับवादติต่อผู้สูงอายุ ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่เตรียมไว้ต่อไป

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วน ได้แก่ 1. ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ จำนวน 8 ข้อ 2. วาคดีต่อผู้สูงอายุ จำนวน 20 ข้อ 3. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับवादติต่อผู้สูงอายุ จำนวน 43 ข้อ และ 4. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ จำนวน 1 ข้อ จากนั้นนำไปทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) (1984) ได้ค่าวาคติต่อผู้สูงอายุเท่ากับ 0.9394 ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับवादติต่อผู้สูงอายุเท่ากับ 0.9441 ถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้

โดยใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ใช้การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independence Sample t-test) และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One – way ANOVA) สำหรับการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย มากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี ผลต่างนัยสำคัญ (LSD) และการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศ หญิง (ร้อยละ 58.5) มีอายุ 25 ปี – 35 ปี (ร้อยละ 36.3) มีระดับการศึกษา สูงสุดปริญญาตรี (ร้อยละ 51.3) มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน (ร้อยละ 50.5) มีรายได้ส่วนต่อเดือนโดยเฉลี่ย 15,001 – 30,000 บาท (ร้อยละ 45.8) มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 64.5) มีภูมิลำเนาเกิดที่กรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 50.5) และไม่มีผู้สูงอายุที่ต้องดูแลภายในครอบครัว (ร้อยละ 56.3)

2. วยาคติต่อผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีววยาคติต่อผู้สูงอายุ โดยรวมอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 3.75) โดยไม่เห็นด้วยว่าผู้สูงอายุ ไม่ต้องให้ความเคารพนับถือ และไม่แน่ใจว่าผู้สูงอายุมีอคติต่อตนเองเป็น ทุนเดิมอยู่แล้ว

3. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวัยคดีต่อผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวัยคดีต่อผู้สูงอายุโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.61) โดยมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการให้ความเคารพนับถือแก่ผู้สูงอายุมากที่สุด โดยมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อออนไลน์ ได้แก่ อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ต่างๆ รองลงมามีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล ได้แก่ การพูดคุยสนทนา ถัดมามีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุโทรทัศน์ และมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ ไปสเตอร์ / ป้ายประกาศ และแผ่นพับ

4. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้รับโอกาสเท่าเทียมกับคนทั่วๆ ไปในสังคม เช่น การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้ทำงาน ทำกิจกรรม หรือการอบรมต่างๆ หรือเพิ่มพูนความรู้ใหม่ๆ เพื่อให้ผู้สูงอายุได้เห็นคุณค่าในตนเองและสามารถพัฒนาตนเองให้เข้ากับยุคสมัยได้ ได้แสดงศักยภาพของตนเองให้มากขึ้น (ร้อยละ 30.4)

5. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่า

5.1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับความคิดต่อผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับความคิดต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามเพศ

ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับความคิดต่อผู้สูงอายุ	t	Sig. (2-tailed)	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ	-1.204	0.229	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ					
2.1 สื่อมวลชน	-0.126	0.900	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.2 สื่อเฉพาะกิจ	-0.426	0.670	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.3 สื่อออนไลน์	-0.030	0.976	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.4 สื่อบุคคล	-0.560	0.576	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน

5.2 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามอายุ

ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุ	F	Sig.	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ	1.676	0.155	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ					
2.1 สื่อมวลชน	0.728	0.574	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.2 สื่อเฉพาะกิจ	0.335	0.854	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.3 สื่อออนไลน์	1.845	0.119	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.4 สื่อบุคคล	0.603	0.661	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน

5.3 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคติต่อผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความ ต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคติต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคติต่อผู้สูงอายุ	F	Sig.	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ	0.363	0.696	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ					
2.1 สื่อมวลชน	0.926	0.397	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.2 สื่อเฉพาะกิจ	2.985	0.052	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.3 สื่อออนไลน์	2.191	0.113	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.4 สื่อบุคคล	0.735	0.480	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน

5.4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามอาชีพ

ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุ	F	Sig.	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ	0.208	0.959	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ					
2.1 สื่อมวลชน	0.487	0.786	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.2 สื่อเฉพาะกิจ	0.982	0.428	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.3 สื่อออนไลน์	1.507	0.186	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.4 สื่อบุคคล	0.827	0.531	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน

5.5 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ส่วนตัวต่อเดือน โดยเฉลี่ยแตกต่างกันมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคติต่อผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความ ต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคติต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามรายได้ส่วนตัวต่อเดือนโดยเฉลี่ย

ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคติต่อผู้สูงอายุ	F	Sig.	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ	1.296	0.275	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ					
2.1 สื่อมวลชน	1.773	0.152	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.2 สื่อเฉพาะกิจ	1.116	0.343	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.3 สื่อออนไลน์	0.789	0.502	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.4 สื่อบุคคล	2.067	0.104	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน

5.6 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุจากสื่อออนไลน์แตกต่างกัน แต่มีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ และความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามสถานภาพสมรส

ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุ	F	Sig.	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ	0.117	0.890	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ					
2.1 สื่อมวลชน	0.270	0.764	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.2 สื่อเฉพาะกิจ	0.949	0.388	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.3 สื่อออนไลน์	3.499	0.031	แตกต่างกัน	1,2 >3	ยอมรับสมมติฐาน
2.4 สื่อบุคคล	0.722	0.487	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน

*หมายเหตุ 1 แทน โสด, 2 แทน สมรส และ 3 แทน หย่าร้าง

5.7 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีภูมิฐานะเกิดแตกต่างกัน มีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามภูมิฐานะเกิด

ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคดีต่อผู้สูงอายุ	t	Sig. (2-tailed)	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ	0.805	0.421	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ					
2.1 สื่อมวลชน	1.582	0.114	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.2 สื่อเฉพาะกิจ	1.230	0.219	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.3 สื่อออนไลน์	0.843	0.400	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.4 สื่อบุคคล	0.217	0.829	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน

5.8 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีผู้สูงอายุอยู่ในความดูแลภายในครอบครัวแตกต่างกันมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวิชายาคติต่อผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวิชายาคติต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามผู้สูงอายุอยู่ในความดูแลภายในครอบครัว

ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวิชายาคติต่อผู้สูงอายุ	F	Sig.	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ	0.745	0.562	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ					
2.1 สื่อมวลชน	1.891	0.111	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.2 สื่อเฉพาะกิจ	1.161	0.327	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.3 สื่อออนไลน์	0.371	0.829	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.4 สื่อบุคคล	0.942	0.439	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน

5.9 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันมีวิชายาคติต่อผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของวิชายาคติต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามเพศ

วิชายาคติต่อผู้สูงอายุ	t	Sig. (2-tailed)	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. เพศ	-0.800	0.424	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน

5.10 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันมีวயาคติต่อผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของวยาคติต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามอายุ

วยาคติต่อผู้สูงอายุ	F	Sig.	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. อายุ	0.156	0.960	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน

5.11 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีวยาคติต่อผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของวยาคติต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

วยาคติต่อผู้สูงอายุ	F	Sig.	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1.ระดับการศึกษาสูงสุด	2.085	0.126	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน

5.12 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันมีวภาคติต่อผู้สูงอายุแตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของวภาคติต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามอาชีพ

วภาคติต่อผู้สูงอายุ	F	Sig.	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. อาชีพ	2.525	0.029	แตกต่างกัน	1 > 2,3,4,5	ยอมรับสมมติฐาน

*หมายเหตุ 1 แทน ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว, 2 แทน อาชีพอื่นๆ, 3 แทน รับจ้างทั่วไป, 4 แทน ราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และ 5 แทนพนักงานบริษัทเอกชน

5.13 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ส่วนตัวต่อเดือนโดยเฉลี่ยแตกต่างกันมีวภาคติต่อผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของวภาคติต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามรายได้ส่วนตัวต่อเดือนโดยเฉลี่ย

วภาคติต่อผู้สูงอายุ	F	Sig.	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. รายได้ส่วนตัวต่อเดือนโดยเฉลี่ย	0.066	0.978	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน

5.14 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีวาคติต่อผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของวาคติต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามสถานภาพสมรส

วาคติต่อผู้สูงอายุ	F	Sig.	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. สถานภาพสมรส	0.398	0.672	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน

5.15 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีภูมิลำเนาเกิดแตกต่างกันมีวาคติต่อผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของวาคติต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามภูมิลำเนาเกิด

วาคติต่อผู้สูงอายุ	t	Sig. (2-tailed)	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ภูมิลำเนาเกิด	-0.364	0.716	ไม่แตกต่างกัน	-	ปฏิเสธสมมติฐาน

5.16 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีผู้สูงอายุอยู่ในความดูแลภายในครอบครัวแตกต่างกันมีทัศนคติต่อผู้สูงอายุแตกต่างกัน รายละเอียดดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 : แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อผู้สูงอายุ จำแนกตามผู้สูงอายุอยู่ในความดูแลภายในครอบครัว

วัยคดีต่อผู้สูงอายุ	F	Sig.	ผลการทดสอบ	ผลการเปรียบเทียบรายคู่	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ผู้สูงอายุอยู่ในความดูแลภายในครอบครัว	2.730	0.029	แตกต่างกัน	1>2,3	ยอมรับสมมติฐาน

*หมายเหตุ 1 แทน ไม่มีผู้สูงอายุอยู่ในความดูแลภายในครอบครัว, 2 แทน มีผู้สูงอายุอยู่ในความดูแลภายในครอบครัวจำนวน 2 คน และ 3 แทน มีผู้สูงอายุอยู่ในความดูแลภายในครอบครัวจำนวน 3 คน

5.17 ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับวัยคดีต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร รายละเอียดดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 : แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ กับวัยคดีต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	2. วัยคดีต่อผู้สูงอายุ		สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
	ค่า r	Sig. (2-tailed)	
1. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ	0.073	0.144	ปฏิเสธสมมติฐาน

5.18 ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับวาทคติต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร แต่ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อเฉพาะกิจ สื่อออนไลน์ และสื่อบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับวาทคติต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร รายละเอียดดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18: แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ กับวาทคติต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	2. วาทคติต่อผู้สูงอายุ		สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
	ค่า r	Sig. (2-tailed)	
1. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ			
1.1 สื่อมวลชน	-0.117	0.019	ยอมรับสมมติฐาน โดยมีความสัมพันธ์เชิงลบ
1.2 สื่อเฉพาะกิจ	-0.002	0.971	ปฏิเสธสมมติฐาน
1.3 สื่อออนไลน์	-0.028	0.580	ปฏิเสธสมมติฐาน
1.4 สื่อบุคคล	-0.059	0.243	ปฏิเสธสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

1. วาทคติต่อผู้สูงอายุ หมายถึง อคติหรือทัศนคติเชิงลบในลักษณะของการเหมารวมเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีวาทคติต่อผู้สูงอายุอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย โดยไม่เห็นด้วยว่าผู้สูงอายุไม่ต้องให้ความเคารพนับถือ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีทัศนคติในเชิงบวกและเห็นคุณค่าต่อผู้สูงอายุ สอดคล้องกับการรายงานของไทยรัฐออนไลน์ (2558) เกี่ยวกับผลการศึกษาของศูนย์สำรวจความคิดเห็น “นิด้าโพล” ร่วมกับ

ศูนย์วิจัยสังคมสูงอายุ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) เปิดเผยผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชน เรื่อง “ภาพลักษณ์ของผู้สูงอายุไทย” สุ่มตัวอย่างจากประชาชนที่เข้าชมนิทรรศการ “มหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2556” ที่พบว่าทัศนคติที่มีต่อผู้สูงอายุในภาพรวม ร้อยละ 69.75 มีทัศนคติเฉลี่ยในเชิงบวก หรือเห็นว่าผู้สูงอายุมีคุณค่า แต่อย่างไรก็ตามประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่รู้สึกไม่แน่ใจว่าผู้สูงอายุมีอคติต่อตนเองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับที่ กมลชนก ขำสุวรรณ (2555) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังมีอคติต่อตัวเอง เช่น มองว่าเป็นภาระของบุตรหลานหรือครอบครัว เป็นคนน่าเบื่อ หัวดีก็ ไม่อดทน ขี้หงุดหงิด หรือคิดซ้ำ เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ยาก ตามโลกไม่ทัน ซึ่งการที่ผู้สูงอายุมีอคติต่อตัวเองเช่นนี้ อาจเป็นอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมที่จะทำให้ผู้สูงอายุมีคุณค่าได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่หน่วยงานทางภาครัฐที่เกี่ยวข้องต้องพยายามสื่อสารเพื่อที่จะขจัดวาทคติในส่วนนี้ออกไป

2. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคติต่อผู้สูงอายุพบว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับวาทคติต่อผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่

2.1 ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ โดยมีความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับการให้ความเคารพนับถือแก่ผู้สูงอายุมากที่สุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าสังคมไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ จึงทำให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกิดความตื่นตัวที่ต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อปรับวาทคติต่อผู้สูงอายุ ซึ่งสอดคล้องกับที่พรทิพย์ วรกิจโกศาทร (2539) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของผู้รับสารที่มีต่อข่าวสารในด้านความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) ซึ่งเป็นความต้องการ

ที่อยากมีประสบการณ์ใหม่ๆ ในสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีประสบการณ์ใหม่ๆ ตลอดเวลา เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้มนุษย์เปิดรับข่าวสาร ดังนั้นจึงทำให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับความคิดต่อผู้สูงอายุผ่านสื่อประเภทต่างๆ เพื่อสนองต่อความอยากรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุของตนเอง ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีความคาดหวังจากสื่อที่ ยูบล เบ็ญจรงค์กิจ (2534) ได้กล่าวว่า ผู้รับสารจะคาดการณ์เอาไว้ล่วงหน้าว่า สื่อแต่ละประเภทจะให้รางวัลหรือผลทางบวกแก่ผู้รับสารในลักษณะใดบ้าง ซึ่งสื่อแต่ละประเภทจะให้รางวัลหรือผลทางบวกแก่ผู้รับสารในลักษณะใดบ้างซึ่งจะนำไปสู่การเปิดรับสื่อประเภทต่างๆ กัน

2.2 ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นจากสื่อออนไลน์ ได้แก่ อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ต่างๆ หรือจากสื่อบุคคล ได้แก่ การพูดคุยสนทนา รวมถึงจากสื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุโทรทัศน์ และจากสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ โปสเตอร์ / ป้ายประกาศ และแผ่นพับ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่าสื่อแต่ละสื่อมีข้อดี - ข้อเด่น และมีความสะดวกต่อการเปิดรับที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับปรมะ สตะเวทิน (2533) ที่ได้ระบุถึงข้อดีและข้อจำกัดของสื่อแต่ละประเภทที่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อออนไลน์ เนื่องจากมีข้อดีคือ ช่วยในการค้นคว้าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในลักษณะต่างๆ ได้จากแหล่งข้อมูลทั่วโลก โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายและสามารถสืบค้นได้ตลอดเวลา นอกจากนั้นยังสามารถติดตามความ

เคลื่อนไหวต่าง ๆ ทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว สามารถส่งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงพร้อมกันไปได้ด้วย รวมถึงสามารถสนทนากับผู้อื่นที่อยู่ห่างไกลได้ ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับผู้สูงอายุได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครยังมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อบุคคล ได้แก่ การพูดคุย สนทนา เนื่องจากสามารถเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุที่ต้องการได้โดยตรง และสามารถชักจูงใจผู้รับสารได้โดยวิธีการพูดคุยแบบกันเอง ทำให้การเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุเป็นไปในลักษณะที่ยืดหยุ่น ปรับให้เข้ากับผู้รับสารแต่ละรายได้ และยังทำให้ทราบความรู้สึกนึกคิดของผู้รับสารได้ทันที รวมถึงประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครยังมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุโทรทัศน์ เนื่องจากสื่อวิทยุโทรทัศน์สามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุไปสู่ผู้รับสารจำนวนมากได้ในเวลาอันรวดเร็ว สามารถให้ความรู้และข่าวสารแก่ผู้รับสารได้เป็นอย่างดีและสามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ และประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ โปสเตอร์/ป้ายประกาศ และแผ่นพับ ซึ่งจะเป็นสื่อที่ช่วยสนองตอบความต้องการในการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุได้โดยตรงและถูกต้องอันจะส่งผลต่อการตัดสินใจ และการลงมือปฏิบัติในการปรับวาทคดีที่มีต่อผู้สูงอายุได้ในที่สุด ซึ่งเป็นไปตามที่ แมกซ์เวลล์ อี. แมคคอมบล์ และ ลี บี. เบคเคอร์ (Maxwell E. McCombs and Lee B. Becker, 1979) ได้กล่าวเกี่ยวกับการใช้สื่อมวลชนเพื่อตอบสนองความต้องการ คือ ต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) เกี่ยวกับผู้สูงอายุ นอกจากนี้ยังช่วยในการช่วยตัดสินใจ (Decision) เพื่อปรับวาทคดีของตนเองที่มีผู้สูงอายุ

อีกทั้งยังใช้ความต้องการข้อมูลเพื่อการพูดคุยหรือสนทนา (Discussion) โดยการเปิดรับจากสื่อมวลชนและทำให้บุคคลมีข้อมูลที่น่าสนใจในการพูดคุยกับผู้อื่นอีกด้วย

3. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับทัศนคติต่อผู้สูงอายุจากสื่อออนไลน์แตกต่างกัน โดยประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพโสดและมีสถานภาพสมรสมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อออนไลน์มากกว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพหย่าร้าง ทั้งนี้เกิดจากความแตกต่างทางด้านปัจเจกบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่ส่งผลให้เกิดความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับทัศนคติต่อผู้สูงอายุจากสื่อออนไลน์แตกต่างกัน กล่าวคือ ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพโสดจะเป็นคนที่มีอิสระทางความคิด มีการตัดสินใจที่รวดเร็วจึงต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับทัศนคติต่อผู้สูงอายุจากสื่อออนไลน์ที่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ ส่วนประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพสมรสจะต้องติดต่อสื่อสารหรือดูแลผู้สูงอายุภายในครอบครัว จึงใช้สื่อออนไลน์เพื่อเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุอย่างสม่ำเสมอมากกว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพหย่าร้าง ซึ่งสอดคล้องกับ เดอเฟอว์ (DeFleur, 1970) ซึ่งได้กล่าวถึงทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล (Individual differences Theory) โดยเห็นว่าผู้รับสารแต่ละคนมีความแตกต่างกันในทางจิตวิทยา เช่น ค่านิยม ทัศนคติ และความเชื่อที่ทำให้ความสนใจในการเปิดรับข่าวสาร หรือการตีความหมายข่าวสารจากสื่อที่แตกต่างกัน

4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีวาทิตต่อผู้สูงอายุมากกว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพอื่นๆ รับจ้างทั่วไป รัฐบาล/พนักงานของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทเอกชน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัวนั้นส่วนใหญ่เป็นคนรุ่นใหม่ในสังคมมุ่งที่จะประกอบอาชีพส่วนตัวมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานของบางกอกทูเดย์ทิม (2562) ที่ระบุว่า คนรุ่นใหม่สนใจประกอบอาชีพอิสระมากขึ้น หารายได้เสริมพิเศษ สนใจประกอบอาชีพส่วนตัวของตนเองมากขึ้น ซึ่งต้องทำงานของตนเองจนล้มที่จะสนใจหรือให้ความใส่ใจต่อผู้สูงอายุ จึงทำให้มีวาทิตต่อผู้สูงอายุมากกว่าคนอาชีพอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับปราโมทย์ ประสาทกุล ศุภติดา ชนวนวัน และกาญจนา เทียนลาย (2555) กล่าวว่า คนรุ่นใหม่อาจเปลี่ยนค่านิยมที่มองว่าผู้สูงอายุเป็นภาระ ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูผู้สูงอายุที่เคยเป็นเหมือนการแสดงความกตัญญูแก่พ่อแม่ที่อาจถูกมองว่าเป็นภาระของลูกหลาน ครอบครัว และสังคม ทศนคติเชิงลบต่อผู้สูงอายุ เช่นนี้หากเกิดขึ้นย่อมไม่เป็นผลดีในสังคมผู้สูงอายุนัก

5. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่มีผู้สูงอายุอยู่ในความดูแลภายในครอบครัวมีวาทิตต่อผู้สูงอายุมากกว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีผู้สูงอายุอยู่ในความดูแลภายในครอบครัวจำนวน 2 คน และ 3 คน ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่มีผู้สูงอายุอยู่ในความดูแลภายในครอบครัวนั้นไม่ได้คลุกคลี สนิทสนม ใกล้ชิดกับผู้สูงอายุ จึงไม่ได้มีความรู้หรือประสบการณ์ความเข้าใจกับผู้สูงอายุอย่างลึกซึ้ง จึงส่งผลให้มีวาทิตหรือทัศนคติเชิงลบได้มากกว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีผู้สูงอายุอยู่ในความดูแลภายในครอบครัวจำนวน 2 คน

และ 3 คน ซึ่งมีประสบการณ์และความใกล้ชิดกับผู้สูงอายุมากกว่า ซึ่งเป็นไปตามวิรัช ลภีรัตนกุล (2527) ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทัศนคติในด้านองค์ประกอบด้านความรู้ หรือการรับรู้ (Cognitive component) ซึ่งหมายถึงความรู้หรือความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งจะกำหนดลักษณะและทิศทางทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้นไปในทางบวก หรือ ทางลบ ดังนั้นข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานทางภาครัฐและเอกชนในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของคนกลุ่มเหล่านี้ ด้วยการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุอย่างถูกต้องเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวาทคติต่อผู้สูงอายุ

6. ความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับวาทคติต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร กล่าวคือ หากประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อมวลชนมากขึ้นก็จะทำให้มีวาทคติต่อผู้สูงอายุลดลง ในทางกลับกันหากประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อมวลชนน้อยลงก็จะทำให้มีวาทคติต่อผู้สูงอายุมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ปรมะ สตะเวทิน (2533) ได้กล่าวถึงข้อดีของสื่อมวลชนไว้ว่า เนื่องจากสื่อมวลชนสามารถสามารถเผยแพร่ข่าวสารไปสู่ผู้รับสารจำนวนมากได้ในเวลาอันรวดเร็ว สามารถให้ความรู้และข่าวสารแก่ผู้รับสารได้เป็นอย่างดี และสามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ไม่พึงแน่นได้ จึงทำให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุจากสื่อมวลชนเพื่อปรับวาทคติต่อผู้สูงอายุให้น้อยลง

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย สถาบันวิจัยและประชากรและสังคม ควรเร่งส่งเสริมให้เกิดโครงการพฤกษศึกษา (ageing education) เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ แก่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุเมื่อคิดต่อตนเองเป็นทุนเดิมอยู่แล้วผ่านสื่อต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น เผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ได้แก่ อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ต่างๆ โดยเฉพาะประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพหย่าร้าง ควรมีการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ ผ่านสื่อออนไลน์ให้มากขึ้น รวมถึงเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนได้แก่ วิทยุโทรทัศน์ เผยแพร่ผ่านสื่อบุคคล ได้แก่ การพูดคุยสนทนา และเผยแพร่ผ่านสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ โปสเตอร์/ป้ายประกาศ และแผ่นพับ

2. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ควรใช้ประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว และประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่มีผู้สูงอายุอยู่ในความดูแลภายในครอบครัว มีวาทคติต่อผู้สูงอายุให้น้อยลง ด้วยการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุผ่านสื่อต่างๆ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุในด้านต่างๆ ผ่านสื่อมวลชน จะช่วยปรับวาทคติที่มีผู้สูงอายุให้น้อยลงได้

3. กระทรวงแรงงาน ควรส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้รับโอกาสเท่าเทียมกับคนทั่วไปในสังคม เช่น การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีงานทำ ส่งเสริมการทำกิจกรรมหรือการอบรมต่างๆ รวมถึงเพิ่มพูนความรู้ใหม่ๆ เพื่อให้ผู้สูงอายุได้เห็นคุณค่าในตนเองและสามารถพัฒนาตนเองให้เข้ากับยุคสมัยได้ เพื่อให้ผู้สูงอายุได้เห็นคุณค่าในตนเองและสามารถพัฒนาตนเองให้เข้ากับยุคสมัยได้ อีกทั้งได้แสดงศักยภาพของตนเองให้มากขึ้น เพื่อไม่ให้ประเทศชาติต้องสูญเสียกำลังแรงงานอันมีคุณค่า

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยในประชากรกลุ่มอื่นๆ เช่น ประชาชนในต่างจังหวัด หรือควรศึกษากลุ่มเป้าหมายให้เฉพาะเจาะจงลงไป เช่น กลุ่มวัยรุ่น กลุ่มวัยทำงาน เพื่อนำมาผลมาเปรียบเทียบว่าประชาชนกลุ่มอื่นๆ นั้นมีวิสัยทัศน์ที่มีต่อผู้สูงอายุแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร เพื่อผลของการวิจัยที่ครอบคลุมและถูกต้องมากขึ้น รวมถึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบถึงข้อดี – ข้อเสียของสื่อแต่ละประเภทว่าสื่อใดจะสามารถช่วยปรับทัศนคติต่อผู้สูงอายุได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกควบคู่กับการสังเกตแบบมีส่วนร่วมกับกลุ่มตัวแทนประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบถึงความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับทัศนคติต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครในเชิงลึกให้มากขึ้น

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการขจัดทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อทำให้การศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติมีความลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

4. ควรมีการศึกษายาคติในประเด็นอื่นๆ เช่น ยาคติกับการเมือง เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ของงานวิจัย

1. หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหน่วยงานภาครัฐและเอกชน สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้เป็นแนวทางในการวางแผนต่อการวางแผนการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับผู้สูงอายุให้สอดคล้องกับความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุเพื่อปรับยาคติที่มีต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นผลให้เกิดการรักษาและส่งเสริมคุณค่าของผู้สูงอายุ เพื่อจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้คนทุกวัยอยู่ร่วมกันในสังคมสูงวัยอย่างผสมผสานกลมกลืนเพื่อให้สังคมไทยในอนาคตอยู่ร่วมกันอย่างผสมผสานกลมกลืน

2. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้บูรณาการในการจัดโครงการอบรมสัมมนา ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตหรือสื่อมวลชนอื่นๆ โดยกำหนดในลักษณะการสนทนา ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับยาคติต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครในอนาคตต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ประยุกต์เป็นข้อมูลพื้นฐานในการผลิตสื่อต่างๆ เช่น อินโฟกราฟิก กราฟิก 2 มิติ หรือ 3 มิติ เพื่อให้สอดคล้องกับเกี่ยวกับความต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับยาคติต่อผู้สูงอายุของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

กมลชนก ขำสุวรรณ. (2558). *เวทีวิจัยประชากรและสังคม อดิษฐ์ผู้สูงวัย : ใคร??... เริ่มต้นเปลี่ยน.* (ออนไลน์). สืบค้นวันที่ 12 มิถุนายน 2558. จาก <http://www2.ipsr.mahidol.ac.th/newsletter/index.php/component/content/article/101-35-3-2558/265-2015-02-12-06-31-05.html>.

กลุ่มงานวิจัยและประเมินผล กองยุทธศาสตร์บริหารจัดการ สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร. (2557). *สถิติกรุงเทพมหานคร ปี 2557.* (ออนไลน์). สืบค้นวันที่ 13 มิถุนายน 2558. จาก [http://www.bangkok.go.th/upload/user/00000130/Logo/statistic/stat2557\(thai\).pdf](http://www.bangkok.go.th/upload/user/00000130/Logo/statistic/stat2557(thai).pdf).

กิติมา สุรสนธิ. (2557). *ความรู้ทางการสื่อสาร.* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักส์ จำกัด.

ไทยรัฐออนไลน์. (2558). *'นินทาโพล'เผย ผู้สูงอายุไทยยังมีคุณค่า ไม่เป็นภาระแม่หลังล้มบ้าง.* (ออนไลน์). สืบค้นวันที่ 12 มิถุนายน 2558. จาก <http://www.thairath.co.th/content/367898>.

บางกอกทูเดย์ทีเอ็ม. (2562). *คนรุ่นใหม่จบมาเขาชอบทำอาชีพอะไรบ้าง เทรนด์อาชีพใหม่มาแรง.* (ออนไลน์). สืบค้นวันที่ 29 เมษายน 2562. จาก <https://www.bangkoktoday.net/new-generations-also-tend-to-like/>.

ปรมะ สตะเวทิน. (2533). *หลักนิเทศศาสตร์.* กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปราโมทย์ ประสาทกุล ศุภติดา ชนวนัน และกาญจนา เทียนลาย. (2555.) ผู้สูงอายุ: คนวงในที่จะถูกผลักดันให้ไปอยู่ชายขอบ. ใน กุลภาวจนสาระ และกฤตยา อาชวนิจกุล (บรรณาธิการ), เอกสารเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ "ประชากรและสังคม" เรื่อง ประชากรชายขอบและความเป็น ธรรมในสังคมไทย ครั้งที่ 8 วันจันทร์ที่ 2 กรกฎาคม 2555 ณ ห้องกรุงธนบอลรูม โรงแรมรอยัลริเวอร์ กรุงเทพฯ, (หน้า 105 – 124). นครปฐม: สำนักพิมพ์ประชากรและสังคม สถาบันวิจัย ประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรทิพย์ วรภิโจคาทร. (2539). ความสำคัญของผู้บริหาร. ในเอกสารการสอนชุดหลักและทฤษฎีการสื่อสาร. (หน่วยที่ 6, หน้า 292). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พวงชมพู ประเสริฐ. (2558). ปลดล็อก...ความคิดต่างวัยสร้างความเข้าใจในครอบครัว. (ออนไลน์). สืบค้นวันที่ 12 มิถุนายน 2558. จาก <http://www.komchadluek.net/detail/20140611/186268.html>.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2534). การวิเคราะห์ผู้บริหาร. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วิรัช ภิวัตน์กุล. (2527). การประชาสัมพันธ์ระหว่างประเทศ. ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก. (2558). ยุทธศาสตร์แห่งชาติรายประเด็นด้านผู้สูงอายุและสังคมผู้สูงอายุ (พ.ศ. 2556-2559). (ออนไลน์). สืบค้นวันที่ 12 มิถุนายน 2558 จาก <http://ird.rmutto.ac.th/index.php?menu=pageside&page=54>.

- Cronbach, Lee Joseph. (1984). *Essential of Psychology and Education*. New York: Mc-Graw Hill.
- DeFleur, Melvin L. (1970). *Theories of Mass Communication Second Edition*. New York: David Mckey Co.
- McCombs, Maxwell E., and Becker, Lee B. (1979). *Using Mass Communication Theory*. Englewood Cliffs, N.J.: Printice Hall.
- Yamane, T. (1967). *Statistics and introduction analysis*. (2nd ed.), New York: Harper & Row.

Bibliography

- Bangkoktoday. (2019). *The new generation. What kind of career do he like? What career trends are hot?*. (online). Search on April 29, 2019. From <https://www.bangkoktoday.net/new-generations-also-tend-to-like/>. (In Thai).
- Cronbach, Lee Joseph. (1984). *Essential of Psychology and Education*. New York: Mc-Graw Hill.
- DeFleur, Melvin L. (1970). *Theories of Mass Communication Second Edition*. New York: David Mckey Co.
- Kamolchanok Khamsuwan. (2015). *Population and Social Research Elderly Perspective: Who should be start changing?*. (online). Search on June 12, 2015. From <http://www2.ipsr.mahidol.ac.th/newsletter/index.php/component/content/article/101-35-3-2558/265-2015-02-12-06-31-05.html>. (In Thai).
- Kitima Surasonthi. (2014). *Introduction to communication* (5th ed.). Bangkok: Chamchuri Products Company. (In Thai).
- McCombs, Maxwell E., and Becker, Lee B. (1979). *Using Mass Communication Theory*. Englewood Cliffs, N.J.: Printice Hall.
- Parama Satavatin. (1990). *Principle of Communication Arts*. Bangkok: Faculty of Communication Arts Chulalongkorn University. (In Thai).

- Pornthip Vorakitphakorn. (1996). The Importance of Receiver. In *Principles and Theories of Communication*. (Unit 6, p. 292). Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. (In Thai).
- Pramote Prasartkul, Sutthida Chuanwan, and Kanchana Thianlai. (2012). Elderly: Inner People that will be pushed to the marginal. In Kulapa Wattanasara and Kritaya Archavanitkul (Editors), *Publications in Conference "Population and society" Topic of Borderline population and Fairness in Thai society 8th on July 2, 2012 at Krungthon Ballroom Royal River Hotel Bangkok*, (pp.105-124). Nakhonpathom: Population and Social Publishing, Institute for Population and Social Research. (In Thai).
- Puangchompoo Prasert. (2015). *Unlocking ... different ideas, build understanding in the family*. (online). Search on June 12, 2015. From <http://www.komchadluek.net/detail/20140611/186268.html>. (In thai).
- Research and Development Institute, Rajamangala University of Technology Tawan-Ok. (2015). *National Strategy on Elderly and Elderly Issues (2013-2016)*. Search on June 12, 2015. From <http://ird.rmutto.ac.th/index.php?menu=page&page=54>. (In thai).

- Research and Evaluation Group, Strategic Management Division, Strategy and Evaluation Department. (2014). *Statistics in Bangkok in 2014*. (online). Search on June 13, 2015. From [http://www.bangkok.go.th/upload/user/00000130/Logo/statistic/stat2557\(thai\).pdf](http://www.bangkok.go.th/upload/user/00000130/Logo/statistic/stat2557(thai).pdf). (In Thai).
- Thairathonline. (2015). *'NIDA's poll reveals Thai elderly also worth not burdening even forget*. (online). Search on June, 2015. From <http://www.thairath.co.th/content/367898>. (In Thai).
- Virat Apiratanakul. (1984). *International public relations*. Department of Public Relations, Faculty of Communication Arts, Chulalongkorn University. (In Thai).
- Yamane, T. (1967). *Statistics and introduction analysis*. (2nd ed.), New York: Harper & Row.
- Yubon Benjarongkit. (1991). *Receiver analysis*. Bangkok: Faculty of Communication Arts Chulalongkorn University. (In Thai).